

UZASADNIENIE

A. P. jako przedstawicielka ustawowa małoletniej M. L. (1) złożyła w jej imieniu przeciwko D. L. (1) pozew o podwyższenie alimentów do kwoty 1200 zł.

Pozwany uznał powództwo do kwoty 600 zł.

Dokonano następujących ustaleń faktycznych:

Ugodą zawartą 10 lipca 2018 r. przed Sądem Rejonowym w Tczewie w sprawie o sygn. akt III RC 158/18 D. L. (1) zobowiązał się łożyć M. L. (1) tytułem alimentów kwotę 500 /pięćset/ zł miesięcznie.

Dowód: ugoda k. 52 akt o sygn. III RC 158/18

W czasie zawierania ugody M. L. (1) miała (...) miesięcy, jej miesięczny koszt utrzymania wynosił do 1000 zł.

A. P. wówczas nie pracowała, otrzymywała 1270 zł zasiłku miesięcznie.

Pozwany pracował na pełen etat jako sprzątac i zarabiał miesięcznie 2100 zł brutto. Ponadto był zatrudniony jako monter w (...) .H.U. (...), jednak z uwagi na stan zdrowia od stycznia 2018 r. nie był w stanie faktycznie świadczyć pracy (z tego powodu pracodawca rozwiązał umowę bez wypowiedzenia) i nie otrzymywał wynagrodzenia. Koszt utrzymania D. L. (1) wynosił 600-700 zł miesięcznie.

Pozwany odwiedzał córkę kilka razy w miesiącu.

Dowody:

- protokół rozprawy – k. 53v akt o sygn. III RC 158/18
- umowa o pracę – k. 54-5
- świadectwo pracy – k. 200-02

M. L. (1) ma obecnie 3 lata, mieszka z matką. Z uwagi na chorobę neurologiczną oraz zaburzony rozwój mowy jest dzieckiem niepełnosprawnym i wymaga na co dzień udziału opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Dziewczynka od września 2020 r. uczęszcza do przedszkola – jednorazowa opłata za zapisanie dziecka wynosiła 200 zł, zaś czesne to 350 zł miesięcznie. Z uwagi na stan zdrowia musi: nosić okulary (koszt 370 zł), co miesiąc być badana przez endokrynologa (koszt wizyty prywatnej, koniecznej z uwagi na długi okres oczekiwania na termin NFZ to 184 zł), zaś co trzy miesiące dodatkowo przechodzić badanie USG tarczycy (koszt 100 zł) oraz uczęszczać na zabiegi rehabilitacyjne (ok. 200 zł miesięcznie).

Dowody:

- orzeczenie – k. 11-12
- opinie psychologiczne – k. 13-20, 22
- zaświadczenie lekarskie – k. 21
- rachunki - k. 30-31
- umowa – k. 182-8

- zeznania świadka K. P. (1) - k. 210

- zeznania A. P. (...) – k. 212v-13

A. P. aktualnie zarabia 2444 zł brutto miesięcznie, na własne utrzymanie musi przeznaczyć około 1000 zł.

Dowód: zeznania A. P. – k. 212v-13

D. L. (1) nadal pracuje na pełny etat - jako pracownik gospodarczy aktualnie zarabia 2600 zł brutto. Wydatki na utrzymanie pozwanego wzrosły o 200 zł (koszt paliwa na dojazdy do pracy), zaczął także wspomagać finansowo matkę, co miesiąc przekazując jej 400-500 zł. Poza płaceniem alimentów w żaden sposób nie angażuje się w opiekę nad córką i jej wychowanie - nie zna nawet jej stanu zdrowia ani potrzeb.

Dowody:

- za świadczenie – k. 169

- zeznania świadka Z. L. - k. 209-10

- zeznania świadka K. P. (1) - k. 210

- zeznania A. P. Ńskiej – k. 212v-13

- zeznania D. L. (1) – k. 213-14

Sąd zważył, co następuje:

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie wymienionych dowodów, które ocenione zostały jako wiarygodne.

W przypadku zeznań pozwanego, Sąd dał im wiarę jedynie w części. Nie budziły one wątpliwości w zakresie, w jakim D. L. (1) przedstawił swoje zarobki, jak i wydatki na niezbędne utrzymanie. Sąd nie dał jednak wiary twierdzeniom pozwanego, że A. P. zawyża koszty utrzymania powódki (poza ceną okularów, z którą się zgodził). Należy zauważyć, iż zeznania A. P. znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów, z których wprost wynika wysokość opłat za przedszkole oraz wizyt lekarskich, zaś wskazane koszty rehabilitacji (poza potwierdzeniem zeznaniami świadka K. P. (2)) należy uznać za zgodne z wiadomościami powszechnie dostępnymi, nadto są one znane Sądowi z doświadczenia życiowego i zawodowego. Odmiennie stanowisko D. P. świadczy o tym, iż nie zna on stanu zdrowia, potrzeb, upodobań, aktualnych cen oraz realnych kosztów utrzymania córki – co w chwilę później sam potwierdził odpowiadając - a właściwie nie potrafiąc udzielić odpowiedzi - na pytania Sądu. Wobec powyższego, w omawianym zakresie Sąd uznał zeznania pozwanego za przejaw jego subiektywnego przekonania i w konsekwencji dokonując ustaleń faktycznych oparł się nie na nich, lecz na wskazanych dowodach.

Odno śnie podstawy prawnej rozstrzygnięcia:

Zgodnie z art. 135 § 1 krio, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (§2).

Zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można z kolei żądać w razie zmiany stosunków (art. 138 krio).

Oceniając czy zachodzą przesłanki do zmiany obowiązku alimentacyjnego, Sąd musiał więc ustalić wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, zarówno te dotyczące usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego jak i możliwości zarobkowych i majątkowych stron (wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z 31 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI RCa 342/13, LEX nr 1682431).

Od dnia zawarcia ugody regulującej wysokość alimentów, koszty utrzymania M. L. (1) wzrosły o 814 złotych, do nie mniej niż 1800 zł (wyliczenie to nie zawiera „ogólnego” wzrostu cen wynikającego z inflacji oraz zmian sytuacji gospodarczej, który – co oczywiste – odczuwa także pozwany). Wzrosły także dochody każdego z rodziców dziewczynki: A. P. o 1174 zł, zaś D. L. (1) o 330 zł. Jednocześnie jednak nie ulega wątpliwości, iż jedynie matka ponosi aktualnie wysiłek związany z opieką nad małoletnią – a osobiste starania o osobę uprawnioną do alimentów są tak samo doniosłe i potrzebne, jak środki pieniężne (wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z 29 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. akt V RCa 307/19, LEX nr 2785711), zaś w przedmiotowej sprawie małoletnia jest dodatkowo niepełnosprawna – co powoduje, iż opieka nad nią musi być stosownie wyżej „wyceniona”. Dla porównania Sąd wskazuje, iż aktualnie miesięczne wynagrodzenie opiekunki do dziecka w T. to ok. 1500 zł, zaś w przypadku dziecka chorego, jak w przedmiotowej sprawie, wynagrodzenie takie musiałoby być stosownie wyższe. W tej sytuacji, pomimo tego, iż A. P. zarabia więcej niż pozwany, każdy z rodziców powinien pokrywać połowę kosztów utrzymania M. L. (innymi słowy – D. L. musi na ten cel przeznaczyć większą część osiągniętych dochodów).

Reasumując powyższe – Sąd uznał, iż zasadne jest podwyższenie alimentów do kwoty 900 /dziewięciuset/ zł. Kwota taka z jednej strony uwzględniać będzie dodatkowe koszty związane ze stwierdzonymi u powódki chorobami i nieprawidłowościami w rozwoju, a z drugiej aktualne możliwości zarobkowe każdego z rodziców M. L. (1) oraz ich osobisty wkład w opiekę i wychowanie córki. W pozostałym zaś zakresie powództwo należało oddalić (główną przyczynę stanowiła granica możliwości zarobkowych pozwanego, który w przypadku konieczności zapłaty wyższej kwoty popadłby w niedostatek).

Zgodnie z dyspozycją art. 333 § 1 k.p.c. Sąd był zobowiązany z urzędu nadać wyrokowi rygor natychmiastowej w części zasądzającej alimenty.

Odno śnie kosztów postępowania:

Ponieważ ostatecznie przyznane alimenty minimalnie przekroczyły połowę żądanej kwoty, zgodnie z art. 100 k.p.c. koszty procesu stron wzajemnie się zniosły.

Ponieważ D. L. (1) przegrał sprawę co do kwoty 4800 zł (12 X 400 zł), zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należna od pozwanego opłata wynosi 400 /czteryście/ zł.

ZARZĄDZENIE

- Odnotować w RC;
- Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
- Akta przedłożyć Przewodniczącej Wydziału po wpływie apelacji.

(...), 5 listopada 2020 r.